

Ministeriet, ved at gennemsee Regnskabet, kan overbevise sig om, at Communalbestyrelsen ikke har afholdt ulovhjemlede Udgifter, og at Communens Virksomhed overhovedet har bevæget sig indenfor de lovhjemlede Grænser. Lovudkastet fordrer kun, at Regnskabet er tilstede i Ministeriet til en vis Tid, men det bestemmer Intet om — og jeg gjentager, at jeg anseer det for en Fordeel — paa hvilken Maade Regnskabsføringen samt Regnskabernes Revision og Decision finder Sted i Kommunen. — Der er een Betragtning, i hvilken jeg kan give den ærede Rigsdagsmand fuldstændig Ret, nemlig den, at det ikke er alle ulovlige Beslutninger af Kommunen, som atter kunne omgjøres; det er fuldstændig rigtigt, men det maa ikke oversees, at Ministeriet, foruden den Ret, der er forbeholdt det til at lade en ulovlig Beslutning omgjøres, ogsaa har forbeholdt sig Ret til at gjøre Ansvar gjældende, om fornødent ved Domstolene, imod Communalbestyrelsen i sin Heelhed eller imod det Fleertal, som har fremkaldt Ulovligheden. — Det er, som jeg allerede igaar udtalte, Hensyn, der ere dette Lovudkast fuldstændig uvedkommende, som have bevæget mig til ikke at foreslaae, at Kommunen for Fremtiden frit skulde kunne vælge alle sine Bestillingsmænd, men jeg troer, det vil være det Fornuftigste, at det ærede Thing opsætter at tage Beslutning om dette Spørgsmaal, indtil Loven om Armeens Organisation kommer til at foreligge; thi Bestemmelsen om, paa hvilken Maade der skal sørges for de afgaaende Underbefalingsmænd i Armeen, eventuelt Reserveofficererne, vil selvfølgelig komme til at udgjøre en integrerende Deel af dette Lovudkast. Jeg er fuldstændig enig med de Herrer, som have reist dette Spørgsmaal, deri, at det Correcteste, og ganske vist ogsaa det Unseligste, er, at Kommunen frit kan vælge sine Bestillingsmænd, istedetfor at være tvungen til at vælge imellem Statens afslagne Bestillingsmænd, eller, som det ogsaa nu jevnlige er Tilfældet, at skulle modtage en saadan afslagt Bestillingsmand, uden at have nogensemhelst Indflydelse paa Valget; men det er, som sagt, ganske andre Hensyn, der have bevæget mig til foreløbig at lade dette Spørgsmaal ligge. — Den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds

(Madsen) indvænte imod Lovudkastet, at der ikke deri fandtes nogen Bestemmelse om, at Formue- og Veilighedsstatten i Kjøbstæderne nu skulde afløses ved en Indkomstskat. Hertil skal jeg bemærke, at det forekommer mig, at det vilde være at udvide dette Lovudkast langt ud over de Grænser, som ere afstukne for det, hvis en Bestemmelse i saa Henseende skulde medoptages deri; vil man indføre en Indkomstskat i Kjøbstæderne istedetfor den nuværende Formue- og Veilighedsstat, maa det stee ved en særlig Lov. Da Spørgsmaalet imidlertid er draget frem her, maa jeg dog erklære mig enig med en æret Rigsdagsmand, som igaar henviste til, at Formue- og Veilighedsstatten har sine Fortrin, skjøndt den selvsølgelig ved Siden deraf har sine store Mangler. Den har navnlig her sine store Fortrin i de mindre Communer, hvor Rigningscommissionen i Reglen ikke alene kan kende enhver Skatteholders Formue og Indkomster, men samtlige hans Forhold saa nøie, at den paa en billig og retfærdig Maade kan ansætte ham til Formue- og Veilighedsstat. Der er Hensyn, som kunne tages ved Ansættelse til Ydelse efter Formue og Veilighed, som ikke kunne tages ved en Indkomstskat, og jeg skal gjøre opmærksom paa, at der ikke alene er formildende Momenter at tage Hensyn til, men ogsaa forstærkende Momenter, hvilke sidste, efter min Mening aldrig kunne tages ved en Indkomstskat. — Min Overbeviisning om, at Havnene ikke ere og ikke hidtil have været noget communalt Anliggende, er ikke blevet rokket ved Henvisningen til det maastee mindre heldige Udtryk i Finantsloven, hvor der er Tale om, saavidt jeg erindrer $\frac{1}{4}$ pCt. Bidrag fra de communale Havne til Lønningen af en Embedemand til at føre Control med disse. — Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amt (Hage) henviste til Nødvendigheden af at staffe Havnebestyrelserne en friere og mere selvstændig Stilling end den, de hidtil have indtaget, men jeg troer ikke, at nogensemhelst Havnebestyrelse i Landet med Føie skal kunne klage over, at der fra Centraladministrationens Side er bleven lagt nogensemhelst Hindring i Veien for nyttige og gavnlige Foretagender ved Havnene; der kunde snarere være Tale om det